

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

De Christi sanctificatione, eiusdemque sacerdotio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431. κερτος δια τῆς θανάτου τῆς ἰδίας σαρκός, ὁδὸς γέγονε τῆς ἀνθρώπινης φύσεως ἀνάστασις, καὶ πρὸς γὰρ τὸ διδάσκει λοιπὸν κατὰ μέγεθος φθοράς. ἴδιον ἡμεῖς τῆς κατὰ φύσιν ἰσότητος ὅτι οὐρανοῦ θεοῦ λόγου γὰρ δι' οὗ γέγονε προστόπος ἐν νεκρῶν· ἵνα καὶ ἐγγεγενημένῳ κατὰ φύσιν πρὸς ζωὴν τὸ δοθῆναι αὐτῷ, ἐκείνῳ διὰ τὴν τῆς προστοπίας παραβάσιν ὑπολήμνον, σωζόμενον δὲ μάλλον διὰ τὴν ἰσότητα τῆς Χειρὸς. δεδιδάται δὲ φησὶν αὐτῷ τὸν πῶν εἰς αὐτῷ πῶν προσαιμῆτος πάλιν, ὡς ἀνθρώπος γενεῶν κληῖρος μὲν ἴδιος αὐτῷ πάντῃ τῆς πατρὸς, ὅτι δὲ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, μετέγενε ἀμαρτίας καὶ σαρκός, εἶτα πεπεσὶν ὡς θεῷ, τὴν τῆς τῆς δόσεως ὄνομα ἄρρηκτο ἐνεταί· βεβασιλεύει γὰρ ἡμεῖς καὶ μὲν σαρκός, ὁ καὶ πρὸς αὐτῆς βασιλεύει. καὶ γὰρ ὡς εἰς τὴν τῆς ζωῆς βασιλεύειν δεχόμενος εἰσκεικομισμένῳ, ὅτι γέγονε καὶ ἡμεῖς· ὡς εἶπεν, φησὶν, εἶπε πρὸς μέ· υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεννηθήκα σε. δὲ γὰρ τὸν αὐτῶν ἀνθρώπων ὡς αὐτῶν, καὶ τοὶ κατεξουσιασίων τῶν ὅλων ὡς θεός.

to, humanæ naturæ ad resurrectionem, necnon ad obtinendam contra corruptionem victoriam, viam muniuit. Verbi itaque Dei, quod e cælo descendit, id proprium est, per quod primogenitus ex mortuis factum est; quo illud nimirum, quod ipsi donatum est, vna cum illo exsuscitatum, propter protoplasti inobedientiam non amplius pereat, sed propter Christi obedientiam, salutem & vitam æternam obtineat. Ceterum vt homo factum est, eos sibi datos dicit, qui fidem in ipsum recipiunt. Nam omnia quæ Patris sunt, hereditario iure possidet. Postquam vero (vt dixi) carni & sanguini communicauit, & nos in ipsum vt in Deum credidimus, ob id factum est, vt donationis nomen ei tribuatur. Nam qui ante susceptam carnem imperabat, is etiam carne indutus regnum in nos obtinuit. Ita vbi primum Verbum homo nostri similis factum est, vt principatum in nos gereret, inauguratum est: Dominus (inquit) dixit ad me: Filius meus es tu; ego hodie genui te. Quamuis ergo vt Deus omnibus dominetur; tamen secundum humanam naturam, quæ sua alioquin erant, accepisse dicitur.

Colof. 1. v. 18.

Hebr. 2.

Περὶ τῆς ἡγιαστικῆς Χειρὸς, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν νοουμένης ἱεροσωμῆτος. κθ'.

De Christi sanctificatione, eiusdemque sacerdotio.

XXIX.

ΕΠΡΕΠΕ γὰρ αὐτὸν, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοῖς υἱοῖς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὴν δεξιὴν τῆς σωτηρίας αὐτοῦ διὰ παθημάτων τελευτῶσαι· ὅ, τε γὰρ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν ὁμοῖοι, ὅτι ἐνὸς πάντες. δι' ἡμῶν αἰ-

DECEBAT enim eum, propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passiones consummare. Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex uno omnes. Propter quam causam

Hebr. 2. v. 10.

Pf. 21. v. 23.

non confunditur fratres eos vocare, dicens: Annuntiabo nomen tuum fratribus meis, in medio ecclesia laudabo te. Rudiores, qui Dominum nostrum Iesum Christum in duos Christos totidemque filios suo more diuidunt, arbitrantur fortassis hominem ex muliere natū, seorsum per se, hoc est, a Dei Patris Verbo seiunctum, per passiones hic consummatum prädicari, eundemque salutis nostræ auctorem hoc loco appellari; consummatum autem, & passioni veluti alterum quempiam a se, ab ipso Verbo obiectum esse. Nam illud, propter quem & per quem omnia, proprie in illud conuenire, hoc (inquinat illi) ex beato Euangelista euidenter colligi potest. Ait enim: Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Decebat igitur, sicut asserunt illi, ut Dei Verbum, per quod omnia, & propter quod omnia, quod multos filios in gloriam adduxerat, salutis illorum auctorem, hoc est, hominem purum ex sacra Virgine ortum, per passiones perfectum consummatumque redderet. Quod autem hic eorum sermo amentia scateat, quanta fieri poterit perspicuitate nunc ostendere conabor.

Ioan. 1. v. 3.

Ait enim: Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Decebat igitur, sicut asserunt illi, ut Dei Verbum, per quod omnia, & propter quod omnia, quod multos filios in gloriam adduxerat, salutis illorum auctorem, hoc est, hominem purum ex sacra Virgine ortum, per passiones perfectum consummatumque redderet. Quod autem hic eorum sermo amentia scateat, quanta fieri poterit perspicuitate nunc ostendere conabor.

XXX.

1. Cor. 1. v. 9.

In primis itaque illud, Per quē, de ipso quoque Patre enuntiatum interdum comperitur. Fidelis Deus (scribit beatus Paulus) per quem vocati estis in societatem Filii eius. Ad illos rursū, qui per fidem ad libertatis dignitatem euocati fuerant, ita ait: Itaque iam non es seruus, sed filius. quod si filius, & heres per Deum. Cum ergo diuina scriptura promiscue hanc phrasim vsurpet, atque illud, Per quem, tribuat ipsi quoque Patri;

Gal. 4. v. 7.

Itaque iam non es seruus, sed filius. quod si filius, & heres per Deum. Cum ergo diuina scriptura promiscue hanc phrasim vsurpet, atque illud, Per quem, tribuat ipsi quoque Patri;

παν ἐν ἐπισημώταται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καλεῖν, λέγων ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομα σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμῶν σε.] οἰονταὶ τὰ ἅλα που τῆν ἀμαρτίας ἐσθον ἑνὲς, καὶ διαμεῖν εἰσὸς τῶν εἰς δύο Χριστοὺς καὶ εἰς δύο υἱοὺς. ¶ ἕνα κέλεται Ἰησοῦ Χριστὸν, περὶ τῶν ἀμαρτίας λέγει δὲ διὰ παθημάτων. ¶ ἕν γυναικὸς ἀνδρῶν ἰδίᾳ νοοῦντων, καὶ διὰ τῶν ἐκ τοῦ πατρὸς ὄντος λόγου, καὶ αὐτὸ λέγειται τῆς σωτηρίας ἡμῶν. ¶ Σχετηρὸν τετελειώσασθαι δὲ παρ' αὐτῶν τῶν τοῦ λόγου δοθέντων πρὸς τὸ πάθος, ὡς ἔπερον ἰδικῶς. πρὲς περὶ αὐτῶν δὴ μάλιστα φασὶ τὸ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, διὰ τοῦ τὸ φανῆαι. ¶ μακρότερον διαπερισσῶ. πάντα δι' αὐτῶν ἐργάσασθαι, καὶ χωρὶς αὐτῶν ἐργάσασθαι οὐδὲ ἐν. ἔπερον πίνω, φασὶ, τῶν λόγων, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντες, ¶ Σχετηρὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τουτέστιν ἀνδρῶν ἀπλῶς, ¶ διὰ τῆς ἀγίας πνεύματος, τετελειώσασθαι διὰ παθημάτων. ὅτι δὲ ὅστιν ἐμβρονησῆαι ἀνὰ πλείους ὁ λόγος αὐτοῖς, ὡς ἐνὶ καὶ νῦν κατὰ δύναμιν πρὸς ἡμᾶς.

λ.

Περὶ τῶν μὲν γὰρ τὸ, δι' οὗ, καὶ ἐπὶ αὐτῶν πέσει τῶν πατρὸς. Ἐ γὰρ ὁ μακρότερος Παῦλος πρὸς Φρισίαν, ὁ πρὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ πάλιν τοῖς διὰ πίστεως εἰς ἐλπίδα. ¶ ὁ ἕνα κέλεται κλημῶν ἀρα, φασὶν, ἐκείνῃ εἰ δόστος, ἀλλὰ ὡς εἰ ὁ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ τοῦ ἀδιαφορούσης πίνω τῆς θεοπνεύματος γραφῆς περὶ τῆς λέξεως ἐκ φωνῶν σιν, δεχομένης ὅ αὐτῶν καὶ ὅτι τῶν πατρὸς,

ANNO CHARIT. 431.